

חיל-המצב האלוקי

עובדה ברורה כליכך — שכל ניתוח גוויה נועד להציל חיי-אדם. כל ניתוח המוסיף מיליגרם אחד של יידע לרופא או לסטודנט-לרפואה, הוא בגדר „פי-קווינפס“, פיקווינפס בדרגתו הגבוהה ביותר. פיקווינפס הנוגע לא לאדם אחד אלא למאות אלפי אנשים.

ועוד דבר לי אליכם, אנשי אגוויי (אגוויי): זהו זילזול שאין כדוגמתו בחוכמתה ובאלוקיותה של הדת היהודית, להניח שמושג כמו „תחיית-המתים“ הוא כה פשוט כפי שהוא מצטייר בעינינו כה התמימות, יבוא איש זקן על חמור לבן ובכל מקום שיעבור, יקומו המתים מקיברם. אדם שהקריח יקום קרה, אדם ששיניו נשרו, ושיניו התרבות לא ינקברו יחד עימו, יקום חסר שיניים — ושישה-מיליון בני-אדם לא יקומו כלל...
בחיכסוויי

יהושפט זיסקינד, תל-אביב

חונכתי מילדותי במיטרת דתית ו-... (ואולי אף-על-פי-כן...) אני מה שנקרא בדרגון המונחים המקובלים — יהודי דתי. אני רק בן 22, אך אולי דווקא בגלל זה זיכרוני רענן יותר מי-זכרונו של הרב פרוש, לגבי דברים שהוחדרו לדמי כיסוד היסודות של תורת-היהודים. פיקווינפס דוחה שבת. הוא אפילו מתיר בשל טריפה ביום כיפור שחל בשבת...
אך חיל-המצב-האלוקי בכנסת שכח זאת (כאמור כבר אינם בני 22). לדידם, נועדו ניתוחי-מתים לספק את תאוותם הבהמית של הרופאים למישחקים, ל-שמש לצורכי מיסחר באברים, ולא חסר הרבה שיטענו שהבשר משווק, במיטרת מחתרת רופאים, לצרכים פרטיים...
רק טשטוש-מוחין זדוני ביותר, או תאוות חסרת-מעצורים להצדיק קיום פו-ליטי, יכולים לגרום לאותה אגודת-צער-בעלי-חיים פרלמנטרית להתעלם מ-

אגב, משטרת איראן, שלא כמשטרות אחרות, עדיין מלקה עבריינים בכדי להרוץ מהם הוראות. יפה, ישראלית המבקרת באיראן

הכאת ירדים

בשושה!
קראתי את המאמר על הנשים השובות תחת שכסם (העולם הזה 1649). למרות שהזדעזעתי מהסיפור, לא היה לי רצון להגיב כדי להימנע מלהיכנס לפולמוס. אולם ברצוני להגיב על מכתבו של צבי כהן (העולם הזה 1652) שהתמרמר על הציורה שבה הבעתם את הדבר. לפי דעתו, כיסורה של הילדה אלי-שח' שיר מבויים ופוטמונטו של העולם הזה. ברצוני להעיר לקורא הנכבד, כי גם

ספים במקומות עמידה ללא „סכנה“. מדוע לא היתה כל תגובה מחמתית-קולק-טיבית על ההוראה מצד הסטודנטים שרצו להיכנס?

ברורית רוזנברג, סטודנטית, תל-אביב

צלביקרים

באיראן

מצורף צילום של צלביקרים שצויר על-ידי מבוגרים בקוחין, איראן, על גבי קיר של בית בו גרים ישראלים. נעשה גם נסיון לצייר את ראש ממשלת-ישראל, גולדה מאיר (בקצה השמאלי).
וזה מראה שהאיראנים מעודכנים ביותר.

צלביקרים באיראן

הציור צויר במחצית השנייה של חודש מרס, מייד עם היבחרה של גולדה. המשטרה עצרה את העבריינים.

(המשך מעמוד 5)
כערבים, כשהם נוהגים במכונית-מוקש, ש-הוסוואה לשם כך בארגוני תפוזים. לאחר שהמכונית התפוצצה, הצליחו ה-שניים לצאת מיפו ולהגיע בשלום לחל-אביב. אחד מהשניים שביצע את הפעולה היה אלישע אביזוב, שכינויו המחתרתי היה אברהם כהן.

לאחר כמה שבועות הוא נשלח לבצע פעור-לה דומה בשכס, אבל נעצר על-ידי משמרות ערביים, ולאחר חקירה הוצא להורג. גופתו נמצאה לאחר קום המדינה, והועברה מעבר לגבול לבית-הקברות בנחלת-יצחק, לאחר טי-פול של המימשל הצבאי והרבנות הצבאית.

איש דח"י לשעבר, תל-אביב

ממאורעות

יום הסטודנט

ביום הסטודנט שחל ב-13.5.69 נמנעה כניסת סטודנטים לתוכנית מאחרי הכותרות שבאוניברסיטה העברית. למרות המודעה ה-מכריזה על כניסה חופשית, התבצעה סלקציה (מכוונת או מיקרית), אשר איפשרה רק את שמיעת דברי הנואמים — חיים הנגבי, אלוף במילואים עוזי נרקיס וח"כ אליעזר שוסטק, שקדמו לח"כ אורי אבנרי. את דברי ה-אחרון יכלו לשמוע רק הנוכחים באולם, מפני שנטגרו פת-אום הדלתות ואלה שביקשו להיכנס נע-נו בתשובות ודחי-פות ידיים גסות של השוער.

רוזנברג

השוער ניתנה (אם ניתנה) הוראה כזו לקראת סיום דברי רוב המנומנים, ולפני דברי אורי אבנרי? האולם יכול היה עדיין להכיל אנשים נו-

עיתון מעריב פירסם כתבה על הכאת ילד בגיל חמש משכס, ושכתבו ראה את ה-מיקרה כמו עיניו. האם גם כתב מעריב בדה את המיקרה? אני רוצה להגיד למר כהן ולאחרים כמוהו, הדוגלים באותם עקרונות, לצערי, כי מעשים כאלה אינם מוסיפים כבוד לעם ישראל ולכוחות הביטחון.

שבי נדיב, קריית חיים

האממכתה

החורמה

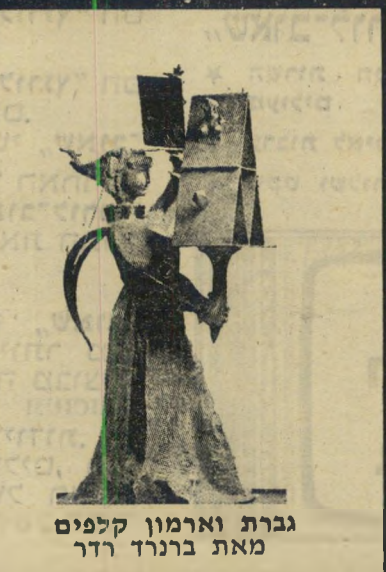
קראתי בעיתונים כי ממשלת פולין ציוותה להחרים את ספרו של אורי אבנרי, שהובא לירידי-הספרים בסונזן. לעומת זאת הסתמך פרשן סובייטי חשב-

אשה זקנה מאת ארנסט ברלך

משה מאת מיכלאנג'לו

גברת וארמון קלפים מאת ברנרד רדר

ההוגה מאת אוגוסט רודאן

המשפחה מאת טומס מור

תוצאות הגרלת הפרסים — החידון האמנותי של „שאווב לורנץ“
הנהלת סוכנות הטלוויזיה „שאווב-לורנץ“ מודה לכל המשתתפים על משלוח הפת-רונות ומברכת בזה את הזוכים. נתקבלו 12623 פתרונות. מתוכם 862 פתרונות נכונים. בהגרלה שנערכה ב-15 במאי 1969 בנוכחות רואה חשבון מר י. גודסי, נציגי סוכנות „שאווב-לורנץ“ וחברת הפרסום פ.ב.ס. — הוגרו 13 פרסים:
בפרס ראשון: נסיעה לציריך (שוויץ) וחזרה (לא כולל מסים) זכתה גב' איה אלוני מבית זרע.
בפרס שני: רדיו טרנזיסטור ביתי זכתה גב' רינה שוסטק מכפר גלעדי.
בפרס שלישי: רדיו טרנזיסטור זכתה גב' שחורי נעמה, גבעתיים, רח' בורוכוב 6.
ב-10 פרסים ספרי אומנות זכו:
בדרור נירה, צה"ל 96, קיראון
דעון כהן, רח' הזרע, כפר שמריהו
א. כבירי, ת.ד. 3500, ירושלים
אורה ויונתן דביר, כפר מנחם
שמואל פרום, מושב לכיש
כל הפרסים ישלחו לזוכים בדאר.

בידודות מאת חנה אורלוף

ITT SCHAUB-LORENZ